

• Những Ý Lễ Cầu Nguyên Trong Tháng 4 – Tháng 5 Năm 2022

STT	Ngày cử hành	Ý Lễ Người xin	Người Xin Lễ
1	15.04.2022	Linh hồn Anna (lễ giỗ) + Gioanbaotixita	
2	16.04.2022	Linh hồn Đa-Minh + Maria	
3	17.04.2022	Linh hồn Vincente'	
4	18.04.2022	Các linh hồn mồ côi	
5	19.04.2022	Các linh hồn thai nhi + Ý một người xin	
6	20.04.2022	Các linh hồn Ông Bà Cha Mẹ đã qua đời	
7	21.04.2022	Các linh hồn trong luyện ngục	
8	22.04.2022	Xin bình an trong gia đình	
9	23.04.2022	Xin tạ ơn Chúa + tạ ơn Mẹ Maria	
10	24.04.2022	Cầu cho linh hồn Phê-rô	
11	25.04.2022	Cầu cho linh hồn Maria mới qua đời ở Việt Nam	Anh chị Tuấn + Như
12	26.04.2022	Linh hồn Micae	
13	27.04.2022	Cầu cho linh hồn Vincente'	Gđ Trãi + Hương
14	28.04.2022	Linh hồn các thai nhi + Ý một người xin	
15	29.04.2022	Xin lễ Tạ ơn	Anh chị Hoàng + Liên
15	30.04.2022	Linh hồn Phê-rô Hồ Hải + các linh hồn nơi luyện ngục	
16	01.05.2022	Linh hồn Phê-rô + linh hồn ông bà tổ tiên	
17	02.05.2022	Linh hồn Simon	
18	03.05.2022	Linh hồn Maria + Phê-rô + các linh hồn mồ côi	
19	04.05.2022	Các Lh thai nhi + Ông bà Đa-Minh - Maria + các Lh mồ côi	
20	05.05.2022	Tạ ơn Chúa	Peter Hạp Pham
21	06.05.2022	Linh hồn Phê-rô Hồ Hải + các Linh hồn nơi luyện ngục	
22	07.05.2022	Linh hồn Phê-rô + các linh hồn nơi luyện ngục	
23	08.05.2022	Tạ ơn Chúa + Mẹ Maria + Thánh Giuse	Gđ Thông + Dung
24	09.05.2022	Cầu bình an cho tất cả các linh mục trên toàn thế giới	Gđ Thông + Dung
25	10.05.2022	Cầu cho linh hồn Linh mục Maria Inhaxiô Hải Dương	Gđ Thông + Dung
26	11.05.2022	Lh Đa-Minh + Maria + Lh mồ côi	
27	12.05.2022	Lh Giuse + Maria	
28	13.05.2022	Lh Maria	Gđ Bảo Ánh
29	14.05.2022	Cầu cho các Linh hồn + thánh hóa công ăn việc làm	
30	15.05.2022	Lh Đa-Minh + Tê-rê-sa	Gđ Nguyen Pham
31	16.05.2022	Lh Simon	Gđ Linh + Bích Nga
32	17.05.2022	Các linh hồn	Peter Hạp Quang Pham
33	18.05.2022	Lh Simon	Anh Chị Hoàng Liên
34	19.05.2022	Lh Phê-rô Hồ Hải + Gia đình được bình an trong Chúa	
35	20.05.2022	Cầu cho Ông bà + các Lh mồ côi + cho con ăn năn trở lại	
36	21.05.2022	Cầu bình an trong gia đình	
37	22.05.2022	Lễ giỗ Maria + Phê-rô	
38	23.05.2022	Cầu cho thế giới bình an + Tạ ơn + cầu cho các linh hồn	
39	24.05.2022	Linh hồn Anna	Peter Hạp Pham
40	25.05.2022	Linh hồn Simon	Peter Hạp Pham
41	26.05.2022	Lh Phê-rô Hồ Hải + các Lh nơi luyện ngục + gđ bình an	
42	27.05.2022	Tạ ơn Thánh cả Giuse	Trần Văn Mai
43	28.05.2022	Tạ ơn Chúa + Đức Mẹ + Lh Đaminh + Maria + các Lh mồ côi	
44	29.05.2022	Lh Giuse trong ngày lễ giỗ	
45	30.05.2022	Cầu cho các linh hồn	Man Nguyen
46	31.05.2022	Linh hồn Phê-rô	Gia đình Bảo Ánh
47	01.06.2022	Linh hồn Giuse	Gia đình Bảo Ánh
48	02.06.2022	Linh hồn Simon trong ngày lễ giỗ	
49	03.06.2022	Linh hồn Maria mới qua đời tại Việt Nam (giáp 3 ngày)	Gia đình Tuấn + Như

• **Tiếng Nói Của Vị Chủ Chăn Giáo Hội Hoàn Vũ: (A MESSAGE FROM HOLY FATHER FRANCIS)**

Sứ Điệp Phục Sinh 2022 Của Đức Thánh Cha Phanxicô - URBI ET ORBI MESSAGE OF HIS HOLINESS POPE FRANCIS EASTER 2022

Lúc 10h15 sáng Chúa Nhật 17 tháng Tư, trước hàng trăm ngàn tín hữu đứng chật quảng trường thánh Phêrô, Đức Thánh Cha đã cử hành thánh lễ Phục sinh. Tiếp theo đó là sứ điệp Phục sinh Urbi et Orbi gửi dân thành Rôma và toàn thế giới cùng nghi thức ban phép lành kèm theo ơn toàn xá cho tất cả các tín hữu hiện diện tại quảng trường thánh Phêrô cũng như những anh chị em tín hữu trên thế giới, theo dõi qua các đài phát thanh, truyền hình và các phương tiện truyền thông mới trong đó có mạng lưới điện toán toàn cầu miễn là họ tuân giữ các qui tắc và hội đủ các điều kiện luật định, nghĩa là xưng tội, rước lễ, cầu nguyện theo ý Đức Thánh Cha và từ bỏ mọi quyến luyến đối với tội lỗi.

Trong sứ điệp Phục Sinh Urbi et Orbi gửi đến dân thành Rôma và toàn thế giới, Đức Thánh Cha nói:

Anh chị em thân mến. Chúc mừng Lễ Phục Sinh!

Chúa Giêsu, Đấng bị đóng đinh, đã sống lại! Người đứng giữa những người đang thương tiếc Người, đang khóa mình sau những cánh cửa đóng kín, đầy sợ hãi và đau khổ. Chúa đến giữa họ và nói: “Bình an cho anh em!” (Ga 20:19). Ngài chỉ ra những vết thương ở tay và chân, và vết thương ở bên hông. Ngài không phải là ma; nhưng thực sự là Chúa Giêsu, chính là Chúa Giêsu đã chết trên thập tự giá và được đặt trong mồ. Trước con mắt ngỡ vực của các môn đệ, Ngài lặp lại: “Bình an cho anh em!” (câu 21).

Đôi mắt của chúng ta cũng đang hoài nghi về lễ Phục sinh giữa chiến tranh. Chúng ta đã thấy quá nhiều máu, quá nhiều bạo lực. Trái tim của chúng ta cũng vậy, đã tràn đầy sợ hãi và đau khổ, vì rất nhiều anh chị em của chúng ta đã phải tự nhốt mình để được an toàn khỏi bị ném bom. Chúng ta cố gắng tin rằng Chúa Giêsu đã thực sự sống lại, rằng Người đã thực sự chiến thắng sự chết. Liệu điều đó có thể chỉ là một ảo ảnh, hay chỉ là một phần trong trí tưởng tượng của chúng ta chăng?

Không, đó không phải là ảo ảnh! Ngày nay, hơn bao giờ hết, chúng ta nghe vang vọng lời loan báo Phục sinh rất đổi thân thương đối với Kitô giáo Đông phương: “Chúa Kitô đã sống lại! Ngài đã sống lại thật rồi!” Ngày nay, hơn bao giờ hết, chúng ta cần Người, vào cuối Mùa Chay tưởng như vô tận. Chúng ta vừa mới thoát ra sau hai năm đại dịch, gây thiệt hại nặng nề. Đã đến lúc cùng nhau bước ra khỏi đường hầm, chung tay, góp sức, tập hợp sức mạnh và nguồn lực của mình... Nhưng thay vào đó, chúng ta lại đang chứng tỏ rằng chúng ta vẫn mang trong mình tinh thần của Cain, người đã coi Abel không phải là anh em, mà là một đối thủ, và suy tính cách thế loại bỏ em mình. Chúng ta cần Chúa bị đóng đinh và phục sinh để chúng ta có thể tin tưởng vào sự chiến thắng của tình yêu, và hy vọng vào sự hòa giải. Ngày nay, hơn bao giờ hết, chúng ta cần Người đứng giữa chúng ta và lặp lại với chúng ta: “Bình an cho anh em!”

Chỉ có Ngài mới làm được. Ngày nay, một mình Ngài mới có quyền nói với chúng ta về hòa bình. Chỉ có một mình Chúa Giêsu, vì Người mang những vết thương... những vết thương của chúng ta. Những vết thương của Ngài thực sự là của chúng ta, vì hai lý do. Những vết thương ấy là của chúng ta bởi vì chúng ta đã gây ra cho Ngài bởi tội lỗi của chúng ta, bởi sự cứng lòng của chúng ta, bởi sự thù hận anh em của chúng ta. Những vết thương ấy cũng là của chúng ta bởi vì Ngài đã mang chúng vì lợi ích của chúng ta; Ngài đã không rủ bỏ chúng khỏi cơ thể được tôn vinh của mình; Ngài đã chọn giữ chúng, mang chúng mãi mãi. Những vết thương ấy là dấu ấn không thể xóa nhòa của tình yêu Ngài dành cho chúng ta, một hành động cầu bầu lâu dài, để Cha trên trời, khi nhìn thấy chúng, sẽ thương xót chúng ta và toàn thế giới. Những vết thương trên thân thể của Chúa Giêsu phục sinh là dấu chỉ của trận chiến mà Người đã chiến đấu và chiến thắng cho chúng ta, đã chiến thắng bằng vũ khí của tình yêu, để chúng ta có được hòa bình và sống trong bình an.

Khi chúng ta chiêm ngưỡng những vết thương vinh quang đó, đôi mắt ngỡ vực của chúng ta mở to; trái tim cứng rắn của chúng ta mở ra và chúng ta chào đón sứ điệp Phục sinh: “Bình an cho anh em!”

Chúng ta hãy để cho sự bình an của Chúa Kitô đến trong cuộc sống của chúng ta, ngôi nhà của chúng ta, đất nước của chúng ta!

Cầu mong có hòa bình cho Ukraine đang bị chiến tranh tàn phá, đã bị thử thách rất nhiều bởi bạo lực và sự tàn phá của cuộc chiến tàn khốc và vô nghĩa mà quốc gia này đã bị kéo vào. Trong đêm đen đau khổ và chết chóc khủng khiếp này, cầu mong một tia sáng hy vọng mới sẽ sớm xuất hiện! Hãy có một quyết định cho hòa bình. Cầu mong chấm dứt tình trạng gồng các cơ bắp trong lúc người ta đang khổ sở. Làm ơn, đừng để chúng ta quen với chiến tranh! Tất cả chúng ta hãy cam kết cầu xin hòa bình, từ những ban công và trên các đường phố của chúng ta! Cầu mong các nhà lãnh đạo của các quốc gia nghe thấy lời cầu xin hòa bình của mọi người. Mong họ lắng nghe câu hỏi đầy âu lo được đặt ra bởi các nhà khoa học gần 70 năm trước: “Chúng ta sẽ đặt một dấu chấm hết cho loài người, hay loài người sẽ từ bỏ chiến tranh?” (Tuyên ngôn Russell-Einstein, ngày 9 tháng 7 năm 1955).

Tôi ôm chặt trong trái tim mình tất cả những nạn nhân Ukraine, hàng triệu người tị nạn và những người phải di dời nội bộ, những gia đình bị chia cắt, những người già bơ vơ, những cuộc đời tan nát và những thành phố tan hoang. Tôi nhìn thấy khuôn mặt của những đứa trẻ mồ côi chạy trốn khỏi chiến tranh. Khi nhìn vào chúng, chúng ta không thể không nghe thấy tiếng kêu đau đớn của chúng, cùng với tiếng kêu đau đớn của tất cả những đứa trẻ khác đang phải chịu đựng trên khắp thế giới của chúng ta: những đứa trẻ đang chết vì đói hoặc không được chăm sóc y tế, những nạn nhân của lạm dụng và bạo lực, và những thai nhi bị từ chối quyền được chào đời.

Giữa nỗi đau chiến tranh, cũng có những dấu hiệu đáng mừng, như cánh cửa rộng mở của tất cả các gia đình và cộng đồng đang chào đón những người di cư và tị nạn trên khắp Âu Châu. Mong rằng những hành động bác ái vô số này trở thành một phước lành cho xã hội của chúng ta, đôi khi bị suy nhược bởi tính ích kỷ và chủ nghĩa cá nhân, và giúp chúng ta chào đón tất cả mọi người.

Mong rằng cuộc xung đột ở Âu Châu cũng khiến chúng ta quan tâm hơn đến những tình huống xung đột khác, đau khổ và u buồn, những tình huống ảnh hưởng đến quá nhiều khu vực trên thế giới của chúng ta, những tình huống mà chúng ta không thể bỏ qua và không muốn quên đi.

Cầu mong hòa bình đến với Trung Đông, đã bị tàn phá bởi nhiều năm xung đột và chia rẽ. Vào ngày vinh quang này, chúng ta hãy cầu xin hòa bình cho Giêrusalem và hòa bình cho tất cả những ai yêu mến Thành Thánh này (xem Tv 121 [122]), các tín hữu Kitô, người Do Thái và người Hồi giáo. Cầu mong cho người Israel, người Palestine và tất cả những người sống ở Thành Thánh, cùng với những người hành hương, trải nghiệm vẻ đẹp của hòa bình, sống trong tình huynh đệ và được tự do lui tới các địa điểm Thánh trong sự tôn trọng lẫn nhau và tôn trọng quyền của mỗi người.

Cầu mong hòa bình và hòa giải cho các dân tộc Libăng, Syria và Iraq, và đặc biệt là cho tất cả các cộng đồng Kitô Giáo ở Trung Đông.

Cầu mong hòa bình cho Libya, để quốc gia này có thể tìm lại sự ổn định sau nhiều năm căng thẳng, và cho Yemen, quốc gia đang hứng chịu một cuộc xung đột bị lãng quên với những nạn nhân liên tục: xin cho thỏa thuận ngừng bắn được ký kết trong những ngày gần đây có thể khôi phục lại hy vọng cho người dân của đất nước này.

Chúng ta cầu xin Chúa Phục sinh ân sủng hòa giải cho Miến Điện, nơi mà một thảm kịch hận thù và bạo lực vẫn còn tồn tại, và cho cả Afghanistan, nơi những căng thẳng xã hội nguy hiểm vẫn chưa nguôi ngoai và một cuộc khủng hoảng nhân đạo bị thảm đang mang lại nhiều đau khổ cho người dân.

Cầu mong hòa bình cho toàn bộ lục địa Phi Châu, để tình trạng bóc lột mà nó phải gánh chịu và tình trạng xuất huyết do các cuộc tấn công khủng bố - đặc biệt là ở vùng Sahel - có thể chấm dứt, và quốc gia này có thể tìm thấy sự ủng hộ cụ thể trong tình huynh đệ của các dân tộc. Cầu mong con đường đối thoại và hòa giải được thực hiện một lần nữa ở Ethiopia, nơi bị ảnh hưởng bởi một cuộc khủng hoảng nhân đạo nghiêm trọng; và cầu mong cho bạo lực chấm dứt ở Cộng hòa Dân chủ Congo. Cầu mong cho không thiếu những lời cầu nguyện và tình liên đới đối với người dân ở miền đông Nam Phi bị lũ lụt tàn phá nặng nề.

Xin Chúa Kitô Phục Sinh đồng hành và trợ giúp người dân Mỹ Châu Latinh, những người mà trong một số trường hợp, điều kiện xã hội của họ đang trở nên tồi tệ hơn trong thời kỳ khó khăn của đại dịch, trầm trọng hơn bởi các trường hợp tội phạm, bạo lực, tham nhũng và buôn bán ma túy.

Chúng ta hãy cầu xin Chúa Phục sinh đồng hành với hành trình hòa giải mà Giáo Hội Công Giáo tại Canada đang thực hiện với các dân tộc bản địa. Xin Thần Khí của Chúa Kitô Phục Sinh chữa lành những vết thương của quá khứ và khích lệ những tâm hồn biết tìm kiếm sự thật và tình huynh đệ.

Anh chị em thân mến, mọi cuộc chiến đều mang lại những hậu quả khôn lường ảnh hưởng đến toàn thể gia đình nhân loại: từ đau thương và tang tóc đến thảm kịch của những người tị nạn, cũng như khủng hoảng kinh tế và lương thực, là những dấu hiệu mà chúng ta đang thấy. Đối mặt với những dấu hiệu tiếp tục của chiến tranh, cũng như nhiều thất bại đau đớn trong cuộc sống, Chúa Giêsu Kitô, Đấng đã chiến thắng tội lỗi, sự sợ hãi và cái chết, khuyên chúng ta đừng đầu hàng điều ác và bạo lực. Xin cho chúng ta chiến thắng bởi sự bình an của Chúa Kitô! Hòa bình là có thể; hòa bình là một bổn phận; hòa bình là trách nhiệm hàng đầu của mọi người!

Source: [Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana](#) [URBI ET ORBI MESSAGE OF HIS HOLINESS POPE FRANCIS EASTER 2022 Central loggia of the Vatican Basilica Easter, 17 April 2022](#)

Sứ Điệp Của Đức Thánh Cha Phanxicô Ngày Chúa Nhật III Phục Sinh.

POPE FRANCIS

REGINA CAELI

*Saint Peter's Square
Sunday, 1st May 2022*

[Multimedia]

Dear brothers and sisters, happy Sunday!

The Gospel of today's Liturgy (*Jn 21:1-19*) recounts the third appearance of the Risen Jesus to the Apostles. It is a meeting that takes place by the Lake of Galilee, and above all involves Simon Peter. It all begins with him saying to the other disciples: "I am going fishing" (v. 3). There was nothing strange about this, since he was a fisherman, but he had abandoned this work from the time he had left his nets on the shore of that very lake in order to follow Jesus. And now, while the Risen One is waiting, Peter, perhaps a little disheartened, proposes to the others that he return to his former life. And the others accept: "We will go with you". But "that night they caught nothing". (v. 3).

This can happen to us, out of tiredness, disappointment, perhaps out of laziness, to forget the Lord and to neglect the great choices we have made, to content ourselves with something else. For example, not to dedicate time to talking together in the family, preferring personal pastimes; we forget prayer, letting ourselves get wrapped up in our own needs; we neglect charity, with the excuse of daily urgencies. But, in doing so, we find ourselves disappointed: it is that very disappointment that Peter felt, with empty nets, like him. It is a road that takes you backwards, and does not satisfy you.

And what does Jesus do with Peter? He returns again to the shore of the lake where he had chosen him, Andrew, James and John. He does not reproach them – Jesus does not reproach, he touches the heart, always – but calls the disciples tenderly: "Children" (v. 5). Then he invites them, as before, to cast their nets again courageously. And this time the nets are filled to overflowing. Brothers and sisters, when our nets are empty in life, it is not the time to feel sorry for ourselves, to have fun, to return to old pastimes. It is time to begin again with Jesus, it is time to find the courage to begin again, it is time to put out to sea again with him. Always, faced with a disappointment, or a life that has lost its meaning somewhat – "today I feel as if I

have gone backwards” – set out again with Jesus, start again, put out into the deep! He is waiting for you. And he is thinking only of you, me, each one of us.

Peter needed that “shock”. When he hears John cry: “It is the Lord!” (v. 7), he immediately dives into the water and swims towards Jesus. It is a gesture of love, because love goes beyond usefulness, convenience or duty; love generates wonder, it inspires creative, freely-given zeal. In this way, while John, the youngest, recognizes the Lord, it is Peter, the eldest, who dives towards him. In that dive there is all the new-found enthusiasm of Simon Peter.

Dear brothers and sisters, today the Risen Christ invites us to a new impetus – everyone, each one of us – he invites us to dive into the good without the fear of losing something, without calculating too much, without waiting for others to begin. Why? Do not wait for others, because in order to go out to meet Jesus, we need to be put off balance. We need to be put off balance with courage, restore ourselves, but restore ourselves unbalanced, taking risks. Let us ask ourselves: am I capable of an outburst of generosity, or do I restrain the impulses of my heart and close myself off in routine, in fear? Jump in, dive in. This is today’s word from Jesus.

Then, at the end of this episode, Jesus asks Peter, three times, the question: “Do you love me?” (vv. 15-16). The Risen Lord asks us too today: *Do you love me?* Because at Easter, Jesus wants our hearts to rise too; because faith is not a question of knowledge, but of love. *Do you love me?* Jesus asks you, me, us, who have empty nets and are afraid to start out again; who do not have the courage to dive in and have perhaps lost our momentum. *Do you love me?* Jesus asks. From then on, Peter stopped fishing forever and dedicated himself to the service of God and to his brothers and sisters to the point of giving his life here, where we are now. And what about us, do we want to love Jesus?

May Our Lady, who readily said “yes” to the Lord, help us to rediscover the impulse to do good.

After the Regina Caeli

Dear brothers and sisters!

Yesterday, Don Mario Ciceri and Armida Barelli were beatified in Milan. The first was a country deputy parish priest; he devoted himself to prayer and confession, visited the sick and stayed beside the boys at the oratory, as a gentle educator and safe guide. A shining example of a pastor. Armida Barelli was the founder and animator of the Female Youth of Catholic Action. She travelled all over Italy to inspire girls and young women to ecclesial and civil commitment. She collaborated with Father Gemelli to set up a secular women's institute and the Sacred Heart Catholic University, which is celebrating its annual day today and has named it “With a woman's heart” in her honour. A round of applause for the new Blessed!

Today is the beginning of the month dedicated to the Mother of God. I would like to invite all the faithful and communities to pray the Rosary for peace every day in May. My thought goes to the Ukrainian city of Mariupol, “Mary’s city”, barbarically bombed and destroyed. Once again, from here, I renew my request that safe humanitarian corridors be arranged for the people trapped in the steelworks in that city. I suffer and weep, thinking of the sufferings of the Ukrainian people, and in particular, the weakest, the elderly and children. There are even terrible reports of children being expelled and deported.

And while we are witnessing a macabre regression of humanity, I wonder, along with so many anguished people, if peace is truly being sought; whether there is the will to avoid a continued military and verbal escalation; whether everything possible is being done to silence the weapons. I beg you, let us not surrender to the logic of violence, to the perverse spiral of weapons. May the path of dialogue and peace be taken! Let us pray.

And today is Labour Day. May it be a stimulus to the renew of efforts to ensure that work is dignified everywhere and for everyone. And may the world of work inspire the will to develop an economy of peace. And I would like to remember workers who died at work: it is a widespread tragedy, perhaps too much so.

The day after tomorrow, 3 May, is UNESCO World Press Freedom Day. I pay homage to journalists who pay with their lives to serve this right. Last year, 47 journalists were killed worldwide, and more than 350 were imprisoned. Special thanks go to those who courageously inform us of the wounds of humanity.

I greet you all, Romans and pilgrims from Italy and many countries. In particular, I greet the faithful from Spain, Portugal and the United States of America, as well as the Maronite parish of Nazareth and that of Saint Rita in Warsaw. I greet the “Jubilee” Choir of Conselve and the students of Mascalucia. A special thought goes to the “Meter” Association, which has for many years combatted violence and abuse of minors, always taking the side of the little ones. And I also greet the young people of the *Immacolata*.

I wish a blessed Sunday to you all! And please, do not forget to pray for me. Enjoy your meal, and *arrivederci*.

Dịch sang Việt Ngữ

Chúa Nhật 1 tháng 5, Giáo Hội trên toàn thế giới cử hành Chúa Nhật Thứ Ba Mùa Phục sinh. Bài Tin Mừng thuật lại cho chúng ta biến cố Chúa Giêsu hiện ra với các môn đệ trên bờ hồ Tibêria.

Trong bài huấn dụ ngắn trước khi đọc kinh Lạy Nữ Vương Thiên Đàng, Đức Thánh Cha nói:

Anh chị em thân mến, chúc anh chị em ngày Chúa Nhật vui vẻ!

Bài Tin Mừng của Phụng vụ hôm nay (Ga 21:1-19) thuật lại việc Chúa Giêsu Phục Sinh hiện ra lần thứ ba với các Tông đồ. Đó là một cuộc gặp gỡ diễn ra bên Hồ Galilê, và trên hết là có sự tham gia của ông Simon Phêrô. Mọi chuyện bắt đầu bằng việc ông nói với các môn đệ khác: “Tôi đi đánh cá đây” (câu 3). Không có gì lạ về điều này, vì ông là một ngư dân, nhưng ông đã bỏ công việc này từ khi bỏ lưới trên bờ hồ đó để theo Chúa Giêsu. Và bây giờ, trong khi Đấng Phục sinh đang chờ đợi, Phêrô, có lẽ hơi thất vọng, đã đề nghị với những người khác rằng ông sẽ quay trở lại cuộc sống cũ của mình. Và những người khác chấp nhận ý kiến đó: “Chúng tôi sẽ cùng đi với ông”. Nhưng “đêm đó họ không bắt được gì”. (câu 3)

Điều này có thể xảy ra cho chúng ta, vì mệt mỏi, thất vọng, có lẽ vì lười biếng, quên Chúa và bỏ bê những lựa chọn tuyệt vời mà chúng ta đã thực hiện, để tự bằng lòng với điều gì đó khác. Ví dụ, không dành thời gian để trò chuyện cùng nhau trong gia đình, thích những trò tiêu khiển cá nhân; chúng ta quên lời cầu nguyện, để bản thân bị cuốn vào những nhu cầu của chính mình; chúng ta bỏ bê việc bác ái, với lý do là có những việc cấp bách hàng ngày phải lo toan. Nhưng, khi làm như vậy, chúng ta thấy mình thật thất vọng: đó là nỗi thất vọng mà Thánh Phêrô cảm thấy, với những tấm lưới trống rỗng, giống như ông. Đó là con đường đưa anh chị em đi lùi và không làm anh chị em hài lòng.

Và Chúa Giêsu làm gì với Phêrô? Chúa trở lại bờ hồ nơi ngài đã chọn ông, Anrê, Giacôbê và Gioan. Ngài không khiển trách họ - Chúa Giêsu không trách móc, Ngài luôn luôn chạm đến trái tim - nhưng dịu dàng gọi các môn đệ: “Các con” (câu 5). Sau đó, Chúa mời họ, như trước đây, hãy can đảm giăng lưới của họ một lần nữa. Và lần này lưới được lấp đầy, đến mức tràn ra ngoài. Anh chị em thân mến, khi lưới mình trống rỗng trong cuộc sống, không phải là lúc để cảm thấy tiếc cho bản thân, để vui chơi, quay trở lại với những thú tiêu khiển cũ. Đã đến lúc bắt đầu lại với Chúa Giêsu, đã đến lúc tìm lại can đảm để bắt đầu lại, đã đến lúc phải ra khơi lần nữa với Người. Chúng ta luôn phải đối mặt với một sự thất vọng, hoặc một cuộc sống đã mất đi phần nào ý nghĩa – khi thấy “hôm nay tôi cảm thấy như thể tôi đã đi lùi lại phía sau” - hãy lên đường một lần nữa với Chúa Giêsu, bắt đầu lại, dấn thân vào chỗ nước sâu! Chúa đang chờ anh chị em. Và Người chỉ nghĩ về anh chị em tôi, mỗi người trong chúng ta.

Phêrô cần “cú sốc” đó. Khi nghe Gioan kêu lên: “Chúa đó!” (câu 7), ông lập tức nhảy xuống nước và bơi về phía Chúa Giêsu. Đó là một cử chỉ yêu thương, bởi vì tình yêu thương vượt lên trên sự hữu ích, tiện lợi hay bổn phận; tình yêu tạo ra điều kỳ diệu, nó truyền cảm hứng cho lòng nhiệt thành sáng tạo, được tự do trao

tặng. Theo cách này, trong khi Gioan, người nhỏ tuổi nhất, nhận ra Chúa, thì chính Phêrô, người lớn tuổi nhất, lại lao về phía Người. Trong cuộc bơi lặn đó, có tất cả sự nhiệt tình mới được tìm thấy của Simon Phêrô.

Anh chị em thân mến, hôm nay Chúa Kitô Phục Sinh mời gọi chúng ta đến với một động lực mới - tất cả mọi người, mỗi người trong chúng ta - Người mời gọi chúng ta lao vào điều tốt lành mà không sợ mất mát điều gì, không tính toán quá nhiều, không đợi người khác bắt đầu. Tại sao? Thưa: Đừng chờ đợi người khác, bởi vì để ra ngoài gặp Chúa Giêsu, chúng ta cần phải loại bỏ thăng bằng hiện nay. Chúng ta cần loại bỏ thăng bằng với lòng can đảm, phục hồi bản thân, nhưng khôi phục lại bản thân trong trạng thái mất cân bằng, chấp nhận rủi ro. Chúng ta hãy tự hỏi bản thân: liệu tôi có khả năng bộc phát lòng quảng đại, hay tôi kiềm chế những thôi thúc của trái tim mình và khẹp mình vào thói quen, và những sợ hãi? Hãy nhảy vào, đi sâu vào. Đây là lời hôm nay của Chúa Giêsu.

Sau đó, ở cuối đoạn Tin Mừng này, Chúa Giêsu hỏi Thánh Phêrô ba lần, cùng một câu hỏi: “Con có yêu mến Thầy không?” (câu 15-16). Hôm nay Chúa Phục Sinh cũng hỏi chúng ta: Con có yêu mến Thầy không? Bởi vì trong lễ Phục sinh, Chúa Giêsu cũng muốn lòng chúng ta sống lại; bởi vì đức tin không phải là vấn đề về kiến thức, mà là về tình yêu. Con có yêu mến Thầy không? Chúa Giêsu hỏi anh chị em, tôi, chúng ta, những người có lưới trống và sợ bắt đầu lại; những người không có can đảm để lao vào và có lẽ đã đánh mất động lực của chúng ta. Con có yêu mến Thầy không? Chúa Giêsu hỏi. Kể từ đó, Phêrô thôi không đánh bắt cá nữa và chuyên tâm phục vụ Thiên Chúa và cho anh chị em của mình đến mức hiến mạng sống tại đây, nơi chúng ta đang đứng hiện nay. Còn chúng ta thì sao, chúng ta có muốn yêu mến Chúa Giêsu không?

Xin Đức Mẹ, Đấng đã sẵn sàng nói “xin vâng” với Chúa, giúp chúng ta khám phá lại sự thôi thúc để làm điều tốt.

Sau khi đọc kinh Lạy Nữ Vương Thiên Đàng, Đức Thánh Cha nói thêm như sau:

Anh chị em thân mến,

Hôm qua, Cha Mario Ciceri và Cô Armida Barelli đã được phong chân phước tại Milan. Vị đầu tiên là một phó xứ; ngài dành hết mình để cầu nguyện và giải tội, thăm hỏi những bệnh nhân và ở bên cạnh các cậu bé tại nhà hát, như một nhà giáo dục nhẹ nhàng và người hướng dẫn an toàn. Đó là một gương sáng của một mục tử. Armida Barelli là người sáng lập và hoạt náo viên của Phong Trào Thiếu Nữ Công Giáo Tiến Hành. Cô đã đi khắp nước Ý để truyền cảm hứng cho các cô gái và phụ nữ trẻ về sự cam kết của giáo hội và dân sự. Cô đã hợp tác với Cha Gemelli để thành lập một tu hội đời cho những người phụ nữ và Đại học Công Giáo Thánh Tâm, nơi đang kỷ niệm thường niên ngày hôm nay và đã đặt tên cho trường Đại Học là “Với trái tim của một người phụ nữ” để vinh danh cô. Xin anh chị em cho một tràng pháo tay cho các vị Chân phước mới!

Hôm nay là ngày đầu tháng dành riêng cho Mẹ Thiên Chúa. Tôi xin mời tất cả các tín hữu và cộng đoàn hãy lần chuỗi Mân Côi cho hòa bình mỗi ngày trong tháng Năm. Suy nghĩ của tôi hướng đến thành phố Mariupol của Ukraine, “thành phố của Đức Maria”, bị đánh bom và phá hủy một cách dã man. Một lần nữa, từ đây, tôi xin lập lại thỉnh cầu của mình rằng phải bố trí các hành lang nhân đạo an toàn cho những người bị mắc kẹt trong các xưởng luyện thép ở thành phố đó. Tôi đau khổ và khóc khi nghĩ đến những đau khổ của người dân Ukraine, và đặc biệt, những người yếu nhất, người già và trẻ em. Thậm chí có những báo cáo khủng khiếp về việc trẻ em bị bắt cóc và trục xuất.

Và trong khi chúng ta đang chứng kiến một sự suy thoái rùng rợn của tình nhân loại, tôi tự hỏi, cùng với rất nhiều người đau khổ, liệu hòa bình có thực sự đang được tìm kiếm; liệu có ý muốn tránh tiếp tục leo thang bằng lời nói và quân sự hay không; cho dù mọi thứ có thể đang được thực hiện để ngăn chặn vũ khí. Tôi cầu xin các bạn, chúng ta đừng đầu hàng logic của bạo lực, trước vòng xoáy gian ác của vũ khí. Cầu mong con đường đối thoại và hòa bình được thực hiện! Hãy cùng cầu nguyện.

Và hôm nay là Ngày Lao động. Có thể nó sẽ là một sự kích thích để làm mới những nỗ lực để bảo đảm rằng công việc là phù hợp với phẩm giá ở mọi nơi và cho tất cả mọi người. Và mong thế giới công ăn việc làm tiếp

tục truyền cảm hứng cho ý chí phát triển một nền kinh tế hòa bình. Và tôi muốn tưởng nhớ đến những công nhân đã chết tại nơi làm việc: đó là một thảm kịch lan rộng, có lẽ quá nhiều.

Ngày mốt, 3 tháng 5, là Ngày Tự do Báo chí Thế giới của UNESCO. Tôi bày tỏ lòng kính trọng đối với các nhà báo, những người đã trả giá bằng mạng sống của mình để phục vụ quyền này. Năm ngoái, 47 nhà báo bị giết trên toàn thế giới, và hơn 350 người bị bỏ tù. Xin gửi lời cảm ơn đặc biệt đến những người đã can đảm thông báo cho chúng ta về những vết thương của nhân loại.

Tôi xin chào tất cả các bạn, các tín hữu Rôma và những người hành hương từ Ý và nhiều nước khác. Đặc biệt, tôi chào các tín hữu đến từ Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha và Hợp chủng quốc Hoa Kỳ, cũng như giáo xứ Maronite ở Nazareth và giáo xứ Saint Rita ở Warsaw. Tôi chào Ca đoàn “Năm Thánh” của Conselve và các học sinh của Mascalucia. Một ý nghĩ đặc biệt dành cho Hiệp hội “Meter”, là hiệp hội đã nhiều năm chống lại bạo lực và lạm dụng trẻ vị thành niên, luôn đứng về phía những đứa trẻ nhỏ. Và tôi cũng chào các bạn trẻ của phong trào Immacolata.

Tôi cầu chúc một ngày Chúa Nhật may mắn cho tất cả anh chị em! Và xin đừng quên cầu nguyện cho tôi. Chúc anh chị em bữa trưa ngon miệng, và xin chào tạm biệt.

Source: Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana [REGINA CAELI Saint Peter's Square Sunday, 1st May 2022](#)

- **Chúa Nhật IV Phục Sinh (Ngày Thế Giới Cầu Nguyện Cho Ơn Gọi)**

Sứ Điệp Của Đức Thánh Cha Phanxicô Nhân Ngày Thế Giới Cầu Nguyện Cho Ơn Gọi Năm 2022

Sáng ngày 5/5, Phòng báo chí Toà Thánh đã phổ biến Sứ điệp của Đức Thánh Cha Phanxicô cho Ngày Thế giới Cầu nguyện cho Ơn gọi 2022, được cử hành vào Chúa Nhật thứ IV Phục Sinh, 8/5 tới đây. Sứ điệp có chủ đề: “Được Kêu gọi để Xây dựng Gia đình Nhân loại.”

Anh chị em thân mến!

Trong khi ở thời đại chúng ta, những cơn gió băng giá của chiến tranh và áp bức vẫn thổi và chúng ta thường chứng kiến những hiện tượng phân cực. Với tư cách là một Giáo hội, chúng ta đã bắt đầu một tiến trình hiệp hành: chúng ta nhận thấy nhu cầu cấp thiết phải bước đi cùng nhau, nuôi dưỡng tinh thần lắng nghe, tham gia và chia sẻ. Cùng với tất cả những người nam nữ thiện chí, chúng ta muốn đóng góp *xây dựng gia đình nhân loại*, chữa lành các vết thương và hướng tới một tương lai tốt đẹp hơn. Vào Ngày Thế giới Cầu nguyện cho Ôn gọi lần thứ 59 này, tôi muốn cùng anh chị em suy ngẫm về ý nghĩa rộng lớn hơn của “ôn gọi” trong bối cảnh của một Giáo hội hiệp hành, một Giáo hội lắng nghe Thiên Chúa và thế giới.

Tất cả được kêu gọi trở thành nhân vật chính trong sứ mạng của Giáo hội

Sự hiệp hành, bước đi cùng nhau là một ôn gọi nền tảng của Giáo Hội, và chỉ trong bối cảnh này, người ta mới có thể khám phá và trân quý các ôn gọi, đặc sủng và thừa tác vụ khác nhau. Đồng thời, chúng ta biết rằng Giáo hội tồn tại vì sứ mạng, bằng cách đi ra khỏi chính mình và gieo hạt giống Tin Mừng trong lịch sử. Do đó, sứ mạng này khả thể chính vì nhờ tất cả các linh mục cùng hoạt động và quan trọng hơn là có sự tham gia của tất cả các môn đệ của Chúa. Thật vậy, “nhờ Bí tích Rửa tội đã lãnh nhận, mọi thành phần Dân Chúa đã trở thành môn đệ truyền giáo (x. Mt 28,19). Mỗi người đã được rửa tội, bất kể chức vụ của mình trong Giáo hội và mức độ giáo dục đức tin của mình, đều là một chủ thể tích cực của công cuộc loan báo Tin Mừng” (Tông huấn *Evangelii gaudium*, 120). Chúng ta phải đề phòng tâm lý tách biệt giữa linh mục và giáo dân, coi linh mục là nhân vật chính và giáo dân là người thi hành, đồng thời cùng nhau thực hiện sứ mạng Kitô hữu với tư cách là Đoàn Dân Chúa duy nhất, giáo dân và mục tử cùng nhau. Toàn thể Giáo hội là một cộng đoàn loan báo Tin Mừng.

Được kêu gọi trở thành người bảo vệ của nhau và của tạo vật

Từ ngữ “ôn gọi” không nên hiểu theo nghĩa hẹp, chỉ dùng để chỉ những ai theo Chúa trên con đường dang hiến cụ thể. Tất cả chúng ta đều được mời gọi tham gia vào sứ mạng của Đức Kitô là quy tụ nhân loại đã phân tán và hoà giải nhân loại với Thiên Chúa. Mỗi người, ngay cả trước khi gặp gỡ Chúa Kitô và đón nhận đức tin Kitô, đều nhận được ôn gọi căn bản là: mỗi người trong chúng ta là một thụ tạo được Thiên Chúa mong muốn và yêu thương; mỗi người chúng ta đều có một vị trí riêng và đặc biệt trong ý muốn của Thiên Chúa. Tại mỗi thời điểm của cuộc đời, chúng ta được mời gọi nuôi dưỡng tia sáng thiêng liêng này, hiện diện trong trái tim của mỗi người nam và người nữ, và do đó góp phần vào sự phát triển của một nhân loại được truyền cảm hứng bởi tình yêu và sự chấp nhận lẫn nhau. Chúng ta được kêu gọi trở thành những người bảo vệ lẫn nhau, xây dựng mối dây hòa hợp và chia sẻ, chữa lành vết thương của tạo vật để vẻ đẹp của nó không bị phá hủy. Nói cách khác, chúng ta được mời gọi trở thành một gia đình duy nhất trong ngôi nhà chung kỳ

diệu của thụ tạo, trong sự hài hoà đa dạng của các yếu tố. Theo nghĩa rộng này, “ơn gọi” không chỉ dành cho các cá nhân, mà còn cho cả các dân tộc, cộng đồng và các nhóm thuộc nhiều loại khác nhau.

Được kêu gọi để chào đón ánh nhìn của Thiên Chúa

Trong ơn gọi chung vĩ đại này, Thiên Chúa đặt một lời kêu gọi cụ thể cho mỗi người chúng ta. Người chạm đến cuộc sống của chúng ta bằng tình yêu của Người và hướng nó đến mục đích tối hậu, đến sự viên mãn vượt trên cả ngưỡng cửa của cái chết. Đó là cách Thiên Chúa đã muốn và đang nhìn cuộc sống của chúng ta. Michelangelo Buonarroti được cho là đã khẳng định rằng: “Mỗi khối đá đều có một bức tượng bên trong và nhiệm vụ của nhà điêu khắc là phải khám phá ra bức tượng đó”. Nếu đây có thể là cái nhìn của người nghệ sĩ, thì Thiên Chúa còn nhìn chúng ta hơn biết dường nào: nơi cô gái làng Nadarét, Người đã nhìn thấy Mẹ Thiên Chúa; nơi ngư phủ Simon, con ông Giôna, Người đã thấy Phêrô, tảng đá để xây dựng Hội Thánh của Người; nơi người thu thuế Lêvi, Người nhận ra vị tông đồ và thánh sử Matthêu; nơi Saulô, một người bắt bớ khắc nghiệt các Kitô hữu, Người đã thấy Phaolô, tông đồ của dân ngoại. Ánh mắt yêu thương của Người luôn hướng nhìn chúng ta, chạm vào chúng ta, giải thoát chúng ta và biến đổi chúng ta, khiến chúng ta trở thành những con người mới.

Đây là động lực của mọi ơn gọi: chúng ta gặp được cái nhìn của Thiên Chúa, Đấng kêu gọi chúng ta. Ơn gọi, giống như sự thánh thiện, không phải là một kinh nghiệm đặc biệt dành riêng cho một số ít. Cũng như “sự thánh thiện ở kề bên” (x. Tông huấn *Gaudete et exsultate*, 6-9), ơn gọi cũng dành cho mọi người, vì tất cả đều được Thiên Chúa nhìn và kêu gọi.

Ngạn ngữ Viễn Đông có câu: “Người khôn nhìn trũng biết đại bàng; nhìn hạt giống thoáng thấy một cây to; nhìn một tội nhân biết thoáng thấy một vị thánh”. Đây là cách Thiên Chúa nhìn chúng ta: trong mỗi chúng ta, Người nhìn thấy những tiềm năng, đôi khi chính chúng ta chưa biết, và trong suốt cuộc đời của chúng ta, Người làm việc không mệt mỏi để chúng ta có thể phục vụ lợi ích chung.

Ơn gọi đã được sinh ra theo cách này, nhờ nghệ thuật của Nhà điêu khắc là Thiên Chúa, với “bàn tay” của mình, Người làm cho chúng ta ra khỏi chính mình để trở nên kiệt tác mà chúng ta được kêu gọi trở thành. Đặc biệt, Lời Thiên Chúa, Đấng giải thoát chúng ta khỏi tính tự cao tự đại, có khả năng thanh tẩy, soi sáng và tái tạo chúng ta. Vậy chúng ta hãy lắng nghe Lời, để mở lòng đón nhận ơn gọi mà Thiên Chúa giao phó cho chúng ta! Và chúng ta cũng hãy học cách lắng nghe anh chị em của mình trong đức tin, bởi vì sáng kiến của Thiên Chúa có thể được ẩn giấu nơi lời khuyên và gương sáng của họ, điều này cho chúng ta thấy những con đường luôn luôn mới để bước đi.

Được kêu gọi để đáp lại cái nhìn của Thiên Chúa

Nói về người thanh niên giàu có, thánh sử Máccô ghi nhận: “Đức Giêsu đưa mắt nhìn anh ta và đem lòng yêu mến” (10,21). Ánh mắt tràn đầy tình yêu này của Chúa Giêsu hướng về mỗi người chúng ta. Anh chị em thân mến, chúng ta hãy để mình được chạm vào ánh mắt này và hãy để mình được Người dẫn dắt ra khỏi chính mình! Và chúng ta cũng học cách nhìn nhau để những người chúng ta cùng sống và gặp gỡ – dù họ là ai – đều có thể cảm thấy được chào đón và khám phá ra rằng có một người nào đó đang nhìn họ bằng tình yêu và mời gọi họ phát huy tất cả tiềm năng của họ.

Cuộc sống của chúng ta thay đổi khi chúng ta đón nhận ánh mắt này. Mọi thứ trở thành một cuộc đối thoại ơn gọi, giữa chúng ta và Chúa, và cũng giữa chúng ta và những người khác. Một cuộc đối thoại và sống chiều sâu làm cho chúng ta ngày càng trở nên chính mình hơn: trong ơn gọi của chức linh mục thừa tác, trở thành khí cụ của ân sủng và lòng thương xót của Chúa Kitô; trong ơn gọi sống đời thánh hiến, là lời ngợi khen Thiên

Chúa và ngôn sứ về một nhân loại mới; trong ơn gọi hôn nhân, trở thành một món quà cho nhau và là những người trao ban và giáo dục sự sống. Nói chung, trong mọi ơn gọi và chức vụ trong Giáo Hội, điều này kêu gọi chúng ta nhìn người khác và thế giới bằng con mắt của Thiên Chúa, để phục vụ điều thiện và lan tỏa tình yêu, bằng lời nói và việc làm.

Ở đây, tôi muốn đề cập đến kinh nghiệm của bác sĩ José Gregorio Hernández Cisneros. Trong khi làm bác sĩ ở Caracas, Venezuela, ông muốn trở thành một thành viên Dòng Ba Phanxicô. Sau đó, ông nghĩ đến việc trở thành một tu sĩ và linh mục, nhưng sức khỏe của ông không cho phép. Khi đó ông hiểu rằng ơn gọi của ông là nghề y, nơi đó ông đặc biệt cố gắng hiến mình cách đặc biệt cho những người nghèo. Vào thời điểm đó, ông đã hiến thân hết mình cho những người bệnh do dịch cúm “Tây Ban Nha” lan rộng khắp toàn cầu. Ông chết vì bị ô tô đâm vào khi bước ra từ một hiệu thuốc, nơi ông mua thuốc cho một bệnh nhân lớn tuổi của mình. Chứng tá của ông là gương mẫu về ý nghĩa của việc chấp nhận lời kêu gọi của Chúa và đón nhận nó cách trọn vẹn, ông đã được phong chân phước cách đây một năm.

Được kêu gọi cùng nhau xây dựng một thế giới huynh đệ

Là Kitô hữu, chúng ta không chỉ được kêu gọi riêng biệt, nhưng chúng ta được kêu gọi cùng nhau. Chúng ta giống như những mảnh ghép của một bức tranh khảm, mỗi mảnh có một vẻ đẹp, nhưng chỉ khi được ghép lại với nhau, chúng mới tạo thành một bức tranh. Mỗi người chúng ta tỏa sáng như một ngôi sao trong cung lòng Thiên Chúa và trên bầu trời của vũ trụ, nhưng chúng ta được kêu gọi để tạo ra những chòm sao định hướng và soi sáng con đường của nhân loại, bắt đầu từ môi trường chúng ta đang sống. Đây là màu nhiệm của Giáo hội: trong sự tươi vui của những khác biệt, Giáo hội là dấu chỉ và khí cụ của điều mà toàn thể nhân loại được mời gọi đến. Vì điều này, Giáo hội phải ngày càng trở nên hiệp hành hơn: có khả năng bước đi cùng nhau trong sự hài hòa của sự đa dạng, trong đó tất cả mọi người đều có đóng góp của riêng mình để thực hiện và có thể tham gia một cách tích cực.

Do đó, khi chúng ta nói về “ơn gọi”, không chỉ là vấn đề lựa chọn hình thức sống này hay hình thức sống khác, cố gắng hiến cuộc đời mình cho một sứ vụ nào đó hoặc được lôi cuốn bởi đặc sủng của một dòng tu, phong trào hay cộng đoàn giáo hội. Đó là việc biến ước mơ của Thiên Chúa thành hiện thực, viễn tượng tuyệt vời về tình huynh đệ mà Chúa Giêsu đã ấp ủ khi cầu nguyện với Chúa Cha “xin cho tất cả nên một” (Ga 17:21). Mỗi ơn gọi trong Giáo hội, và theo nghĩa rộng hơn trong xã hội, đều góp phần vào một mục tiêu chung: làm vang lên nơi những người nam nữ sự hài hòa của nhiều ân sủng khác nhau mà chỉ có Chúa Thánh Thần làm được. Các linh mục, nam nữ thánh hiến, giáo dân bước đi và làm việc cùng nhau để làm chứng rằng một đại gia đình nhân loại hiệp nhất trong tình yêu không phải là viễn tượng không tưởng, mà là chính mục đích mà Thiên Chúa đã dựng nên chúng ta.

Anh chị em thân mến, chúng ta hãy cầu nguyện để Dân Chúa, giữa những biến cố bi thương của lịch sử, có thể ngày càng đáp lại lời kêu gọi này. Chúng ta hãy cầu xin ánh sáng của Chúa Thánh Thần, để mỗi người trong chúng ta có thể tìm thấy vị trí của mình và cố gắng hết sức mình trong kế hoạch vĩ đại này!

*Roma, Gioan Laterano, ngày 8 tháng 5 năm 2022, Chủ nhật thứ Tư Phục sinh.
Phanxicô*

Nguồn: vaticannews.va/vi/

Ngày 8 tháng 5 là Ngày Của Mẹ - MOTHER'S DAY

Xin kính tặng quý bà mẹ Công Giáo bài hát:

MẸ ƠI - MOMMY

*Bao năm tháng mẹ dưỡng nuôi con từng ngày.
Ngàn ước muốn mẹ luôn mong con nên người.
Thân gầy mòn và mái tóc phai,
Mẹ đồng hành với bước chân êm.
Tình mẹ đã yêu con rộng như biển khơi.*

*Nuôi con lớn mẹ trải qua bao nhọc nhằn.
Giọt nước mắt mẹ tuôn lúc con lỗi lầm.
Khi mẹ buồn mẹ vẫn mãi yêu con,
Mẹ tuyệt vời trong trái tim con.
Tình mẫu tử như trời xanh ngập tràn lòng sắt son.*

*Ánh mắt mẹ hiền như tia nắng mặt trời,
Luôn chiếu soi cho con đêm ngày.
Rạng ngời sáng chân lý hy vọng,
Dìu con vươn tới như núi vươn cao.*

*Sẽ mãi mãi khắc ghi trong lòng,
Tình mẹ đã yêu con vô ngần.
Và hằng đêm tim con luôn rưng động,
Khi con cất tiếng gọi: **Mẹ ơi!***

Bài hát này được viết tròn 25 năm (tháng 5 năm 1997, năm con sắp lãnh nhận Ứng Viên Phó Tế), và con chỉ hát có một lần để tặng cho mẹ của con. Dịp lễ Mother's Day ngày 8 tháng 5 này, con sẽ cất lên tiếng hát với tâm hồn đơn sơ để gửi đến quý bà mẹ Công Giáo thuộc Giáo Xứ Giê-ra-đô như một món quà nho nhỏ thật chân tình. Xin kính chúc quý bà mẹ luôn được hồn an xác mạnh và tràn đầy ân nghĩa với Thiên Chúa.

(photo by Paul Phong Le)